

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ธรรมะในหัวใจไม่มีสิ้นสุด

ก่อนจั่งหัน

พระมาเท่าไร (๒๙ ครั้งผม) พระนี้ไม่แน่นอน พอออกพรรษาแล้วส่วนมาก
กฐินแล้วไปละ เข้าป่าเข้าเขาๆ ไครมาลาถาม จะไปที่ไหน ที่ที่ภาวนาหรือไปตลาด
กระดุกหมูกระดุกว้าว มันมีหลายตลาด ตลาดอรรถตลาดธรรมอยู่ตามป่าตามเขา ไม่ยุ่ง
กับอะไรๆ ทั้งนั้น มีแต่ธรรมกับกิเลสพัดกันบนหัวใจ จนกระทั่งกิเลสขาดสะบั้นตั้ง
พระพุทธเจ้า นั่นละตลาดของท่านอยู่ในป่าตำบลอุรุเวลาเสนานิคม รัฐมคธ พวกที่
หลังไหลเข้าไปในตลาดกระดุกหมูกระดุกว้าว ก็เอากระดุกหมูกระดุกว้าวมาอวด ซึ่งที่ไหน
ก็มีไม่เป็นที่ของอัจฉริยะ เอาละให้พร

หลังจั่งหัน

(วัดถ้ำพวง อ.ส่องดาว จ.สกลนคร กราบถวายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อ
ประชาชนแต่องค์หลวงตา เปิดสถานีเวลาตี ๕ ปิดสถานีเวลา ๒๒.๐๐ น.) วัดถ้ำพวงเรา
เคยไป ตอนหลังๆ นี้ก็ได้ไป ตอนต้นๆ ที่กำลังบำเพ็ญนั้นไปเป็นประจำ ผ่านเข้าผ่าน
ออกแถวภูเขานั้น วัดถ้ำพวง รับทราบแล้วก็เท่านั้นละ

(โรงพยาบาลเนินสง่า จ.ชัยภูมิ มารับรถพยาบาลครับ) ฟัง อย่าให้มันหายนะ
ลูกกุญแจนี้ ตะกั่วนี้เขาประกาศอยู่กุญแจใครหาย คอยเก็บดอกเบี้ยยเรื่อยแหละ อยู่นาน
ไม่ได้เก็บดอก เอาค่ากุญแจหาย นี่ก็อย่าให้มันหายเราไม่อยากจะดอกเบี้ยย (ของใส่เต็ม
รถ น้ำมันเต็มให้เต็มถึงแล้วครับ) สิ่งของในโกดังให้เต็มรถ แล้วเติมน้ำมันให้ทุกคันรถ
ที่มาเอาของในโกดังทุกแห่ง นี่สั่งตายตัว พระที่รักษาครวันี้เป็นวาระเจ็ดวัน ๆ
รับผิดชอบเหล่านี้ทั้งนั้น บริเวณศาลา พวกโรงพยาบาลมาเกี่ยวข้องเอาสิ่งของในโกดัง
ให้รับผิดชอบ ตลอดเติมน้ำมันให้หมด

คือสิ่งของที่เขาเอาที่มีอยู่สองประเภท ประเภทธรรมดากับประเภทพิเศษ
ประเภทธรรมดาดั้งแต่อุดรออกไป ประเภทพิเศษก็โคราช ยโสธร อุบล ทางนี้ก็
อุดรติดต่อกันออกไป ให้พิเศษทั้งนั้น พิเศษให้ยังไงก็มีกฎเกณฑ์กำหนดตายตัวไว้
เรียบร้อยแล้ว องค์ไหนมารักษาศาลาต้องปฏิบัติตามนี้อย่างเคร่งครัด เวลาจะออกไป
รถทุกคันต้องเติมน้ำมันให้เต็มรถๆ เราปฏิบัติต่อโลกด้วยความเมตตา ตัวของเราหมุน
ตัวตลอด นี่เพราะความเมตตาทั้งนั้น เงินนี้ไหลออกไหลเข้ามาอย่างนี้ ไหลเข้ามาก็ไหล
ออกๆ เราพูดตรงๆ วัดนี้ตั้งแต่เริ่มสร้างมาไม่เคยเก็บเงิน มีเท่าไรออกๆ เริ่มต้นมา
สร้างวัดนี้ก็พวกคนทุกข์คนจน จากนั้นก็โรงร่ำโรงเรียน สร้างให้โรงเรียนหลายๆ หลัง

เรื่อย จากนั้นก็ก้าวเข้าสู่โรงพยาบาลติดต่อกันมาเรื่อย จนกระทั่งออกอย่างเปิดเผยนี้แหละ ความจริงเราสงเคราะห์มาแล้วตั้งแต่เริ่มสร้างวัดป่าบ้านตาด ช่วยโลกเราช่วยอย่างนั้น

อย่างเที่ยวกรรมฐานมันก็มีเป็นบางเวลา ปรกติเราจะไปคนเดียวๆ พ่อแม่ครูจารย์มันนี้เสริมนะ เรียกว่าส่งเสริมเต็มที่เลย คือก่อนที่จะไปนี่ต้องกราบเรียนถามเรื่องราวภายในวัดที่เราจะต้องดูแล ทำอะไรต่ออะไรในวัด เมื่อเบาบางแล้วถามท่าน ว่าไม่มีอะไรแล้ว ถ้าไม่มีอะไรก็อยากจะกราบนมัสการลาไปเที่ยวภวนาสักชั่วระยะ นั้นเป็นระยะนะ เราบอกไปสักชั่วระยะ พอเรียนถวายท่านแล้วท่านก็นิ่ง เราก็คอยฟังแล้วแต่ท่านจะให้โอกาสเมื่อไรท่านจะไปพิจารณาของท่าน พอกราบเรียนท่านเท่านั้นเราก็ปล่อยเลย ถ้าท่านไม่พูดถึงอีกก็เรียกว่าไม่ไป และไม่พูดถึงอีกเลย

ท่านเอาไปพิจารณาตามวันเวลาที่สมควรที่ท่านจะบอกก็ว่า เอ้อ ที่ท่านมหายาอยากจะไปเที่ยวนั้นก็ไปได้ แล้วจะไปทางไหนล่ะ คราวนี้ว่าจะไปทางนั้นๆ ทางไหนท่านเห็นหมดแล้ว เอ้อ ตีนะ จากนั้นมา จะไปที่องค์ เพราะปรกติเราไปองค์เดียว แล้วท่านเสริมตลอดด้วย พอว่าไปองค์เดียว เออ ท่านมहाไปองค์เดียวนะ มือส่ายไปเลย พระเณรฟังอยู่นี้ ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ ท่านมहाไปองค์เดียว เราก็ไม่สนใจว่าใครจะจ้องมองเรา เพราะมีร่มโพธิ์ร่มไทรใหญ่อยู่นั้น พระเณรก็เต็ม เราก็ไปสบายๆ เป็นปรกติ ไม่สนใจว่าใครจะจ้องเรายังไงๆ บ้าง มาทราบเอาตอนพ่อแม่ครูจารย์มันมรณภาพนี้แหม เกาะพริบเลยเที่ยวนะ

แต่ก่อนก็ไปคนเดียวๆ สะดวกสบายไม่เป็นอารมณ์กับอะไร พอท่านล่วงไปเท่านั้นเกาะพริบเลย เหมือนเป็นผู้ร้ายแหละเรา เพราะเวลานั้นก็เป็นเวลาที่กำลังหมุนตัวๆ เลย จิตขั้นนี้จิตหมุนอัตโนมัติ ที่ว่าหมุนตัวๆ เป็นสติปัญญาอัตโนมัติ ความเพียรอัตโนมัติ ฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัติ นี่ละเราจึงย้อนหลังไปพิจารณาถึงเรื่องกิเลสที่อยู่บนหัวใจสัตว์ ทำลายหัวใจสัตว์ให้ได้รับความทุกข์ความทรมานโดยอัตโนมัติของมัน แต่ก่อนเราไม่เคยคิด แต่เวลาธรรมมีกำลังแก่กล้าขึ้นมาโดยลำดับ ฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัติแบบเดียวกันกับกิเลสทำงานบนหัวใจสัตว์โดยอัตโนมัติของมันนั่นแหละ แต่การฆ่ากิเลสรู้สึกว่าจะเข้มข้นนะ

กิเลสทำงานบนหัวใจสัตว์มันก็ทำตามประสาของมัน ควรเข้มข้นก็เข้มข้น ควรใสไปก็ใส ควรลากก็ลาก กิเลสมันมีหลายอย่าง เป็นอย่างนั้นตลอดมา ที่นี้เวลาธรรมะมีกำลัง ธรรมะฆ่ากิเลสหมุนตัวเลยเที่ยว ไม่ว่าจะอยู่สถานที่ใดๆ บางคืนนอนไม่หลับตลอดรุ่งเลย คือมันหมุนของมันอยู่ในนี้ เรานอนก็นอนแต่ร่าง จิตระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกันบนหัวใจนี้จะไม่มีความหยุด หมุนตัวๆ นอนไม่หลับลุกขึ้นนั่ง นั่งก็พัด ลง

เดินจงกรมก็ฟัด สุดท้ายก็แจ้ง ต้องได้รั้งเอาไว้วันนี้ก็ดี รั้งความเพียรฆ่ากิเลส นี่ละเวลา ความเพียรเป็นอัตโนมัติ ฆ่ากิเลสเป็นอัตโนมัติแล้วเป็นอย่างนี้ แต่เข้มข้นกว่ากิเลส ทำงานอยู่บนหัวใจสัตว์ มันทำงานตามประสาทของมันตามสัตว์ตามบุคคลทั่วๆ ไปหมด มีแต่กิเลสทำงานอยู่บนหัวใจสัตว์ทั้งนั้นแหละ

แต่ก่อนเราไม่รู้ แต่มาถึงขั้นที่สติปัญญาที่กำลังแล้วหมუნฆ่ากิเลสเป็นอัตโนมัตินี้ เข้มข้นมากทีเดียว ถึงขนาดเจ้าของไม่ได้หลับได้นอน จึงได้มารู้ อ้อ เวลาธรรมที่กำลัง แล้ว ฆ่ากิเลสก็ฆ่าแบบอัตโนมัติเหมือนกันกับกิเลสทำลายสัตว์โลกโดยอัตโนมัติของมัน นั้นมันย้อนไปรู้จักตัวเอง ธรรมะขั้นนี้ไม่มีถอย ถ้างงเป็นความเพียรประเภทนี้แล้วไม่มี ถอย เข้าทางจงกรมนี้สี่วันสี่คืน จนกระทั่งจะก้าวขาไม่ออกนั้นละเป็นข้อตัดสินกัน เดินไปๆ มันไม่ไหวมันหมดกำลังแล้ว หมดกำลังแล้วหยุด หยุดตอนเดินจงกรมก้าวขา ไม่ออก ไม่เช่นนั้นมันไม่รู้จักเวล่ำเวลา มันหมუნของมันอยู่ตลอด จนกระทั่งขาเครื่องมือ นี้มันก้าวไม่ออกแล้ว เอ้า พัก

ถ้างงได้ลงทางจงกรมก็เป็นอย่างนั้น ไม่ว่าจะกลางวันกลางคืนเวลาไหน ถ้างงได้ลง แล้วอย่างนั้นเลยตลอด ไม่สนใจกับความร้อนความหนาว ความมืดความแจ้งความ อะไรแหละตลอด นี่คือธรรมเวลามีกำลังแล้วฆ่ากิเลสก็แบบเดียวกัน เอาจนกระทั่งกิเลส ขาดสะบั้นไปหมดไม่มีอะไรเหลือเลยแล้ว ที่นี้ว่าง อย่างที่ท่านแสดงไว้แก่พระโมฆราช นั้นนะ ถึงใจเหลือเกิน ท่านแสดงว่า

สุญญโต โลภ อเวกขสุสุ	โมฆราช สทา สโต
อตตานุทัญญู อูหจจ	เอว มจจุตฺตโร สียา
เอว โลภ อเวกขนฺต	มจจุราชา น ปสฺสติ

ดูก่อนโมฆราช เธอจึงเป็นผู้มีสติทุกเมื่อ ฟังขิสติทุกเมื่อ พิจารณาโลกให้เป็น ของสุญเปล่า ว่างเปล่า ถอนออตตานุทัญญู ความสำคัญว่าเขวว่าเราอันเป็นก้างขวางคอนั้น ออกเสีย จะฟังข้ามพันพญามัจจุราชเสียได้ พญามัจจุราชจะตามไม่ทัน ผู้พิจารณาโลก เป็นของว่างเปล่าอยู่อย่างนี้ นั้น ที่นี้เวลาพิจารณาเข้าไปมันก็เข้าถึงขั้นโลภว่างเปล่า เมื่อ ว่างเปล่ามันก็เป็นเหมือนพระโมฆราชด้วยกัน องค์ไหนก็ตามพอเข้าถึงนั้นปุบมันว่าง ของมันเองเลย ปล่อยวางโดยสิ้นเชิงในบรรดาสมมุติทั้งสามโลกธาตุนี้ จะไม่มีอะไรติด หัวใจเลย เหลือแต่วิมุตติหลุดพ้นหรือธรรมธาตุเต็มหัวใจเท่านั้น

ที่นี้หยุดเรื่องกิเลสตัวใดที่จะมาก่อกวน ไม่มีเลย นั้น จึงว่ากิเลสเท่านั้นที่เป็น ข้ำศึกต่อจิตใจของสัตว์โลก ไม่ว่าจะส่วนหยาบ ส่วนกลาง ส่วนละเอียด มันลงถึงขั้นเสียม ชั้นหนาม ผงเข้าตาก็เจ็บรำคาญ กิเลสละเอียดก็เหมือนผงเข้าตา เอาจนหมดไม่มีอะไร เหลือเลย ที่นี้โล่งหมด สุญญโต โลภ อเวกขสุสุ มาเอง ว่างเปล่าหมดเลยโดยสิ้นเชิง

ไม่มีคำว่ากำเริบ อกุปฺปา เม วิมุตฺติ คือความหลุดพ้นของเราไม่มีการกำเริบแล้ว ดังที่ท่านแสดงให้เบญจวัคคีย์ทั้งหลายฟัง

ญาณนฺจ ปน เม ทสฺสนํ อุกฺปาทิ ญาณความรู้ความเห็นอันเลิศเลอได้เกิดขึ้นแล้วแก่เราตถาคต อกุปฺปา เม วิมุตฺติ ความหลุดพ้นจากกิเลสและกองทุกข์โดยสิ้นเชิง ไม่มีการกำเริบอีกแล้ว อยมนฺตฺติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา ที่เคยตายกองกันมากี่กัปกี่กัลป์มายุคนี้ในเวลานี้ คือตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา นตฺถิทานิ ปุณฺพุกโว ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปการมาเกิดมาตายกองกันอีกเหมือนโลกทั่วๆ ไปสิ้นสุดไม่มีเหลือแล้ว นี้แสดงแก่เบญจวัคคีย์ทั้งหลาย

นอกจากนั้นพระอัญญาโกณฑัญญะในจำนวนเบญจวัคคีย์ทั้งหลายนั้น ก็ขึ้นอุทานเลย ท่านบรรลุโสดา โสตะแปลว่ากระแสพระนิพพานพาดพิงถึงแล้ว ไม่เป็นอื่น มีแต่จะก้าวเข้าสู่พระนิพพาน มีช้าบ้างเร็วบ้าง ขนาดชาก็ ๗ ชาตีกลับมาเกิดมาตายอีก ลงจากสวรรค์มาเกิดมนุษย์ จากมนุษย์ไปสวรรค์ เพียง ๗ ชาติ ปิดอบายภูมิตั้งหมดไม่ไปตกอีกแล้ว อย่างกลาง ๓ ชาติ โกลังโกละ เรียกว่ามาเกิดอีก ๓ ชาติ เอกพีซี เป็นชาติสุดท้าย หรือบรรลุโสดาในชาตินั้นแล้วบรรลุอรหัตต์ในชาตินั้นเลยก็ได้ อย่างหนึ่งมาเกิดอีกชาติหนึ่งแล้วสิ้นสุด พระอัญญาโกณฑัญญะได้ดวงตาเห็นธรรมกระจ่างแจ้งขึ้นภายในใจ

พอพระพุทธเจ้าแสดงว่า นตฺถิทานิ ปุณฺพุกโว บัดนี้ความเกิดตายของเราไม่มีอีกแล้ว พระอัญญาโกณฑัญญะก็ได้ดวงตาเห็นธรรม อายสฺมโต โภณฺทญฺญสฺส วิรชํ วิตมฺลํ ธมฺมจกฺขุ อุกฺปาทิ ยงฺกิญฺจิ สมุทฺยธมฺมํ สพฺพนฺตํ นิโรธธมฺมํ เรียกว่าธรรมที่เลิศเลอในชั้นเริ่มแรก กระแสแห่งพระนิพพาน ได้เข้าถึงใจของพระอัญญาโกณฑัญญะแล้ว ยงฺกิญฺจิ สมุทฺยธมฺมํ สพฺพนฺตํ นิโรธธมฺมํ ท่านแปลในปริยัติว่า สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งนั้นย่อมดับเป็นธรรมดา นี่เป็นปริยัติท่านพูดกลางๆ แต่ที่เกิดขึ้นจากภาคปฏิบัติของผู้ปฏิบัติเข้มข้นมากทีเดียว

พระอัญญาโกณฑัญญะก็ว่า ยงฺกิญฺจิ สมุทฺยธมฺมํ สพฺพนฺตํ นิโรธธมฺมํ สิ่งใดก็ตามในโลกนี้เกิดแล้วดับทั้งนั้น นั่นขึ้นเลย เด็ด เรียกว่าดับทั้งนั้น ไม่ได้ว่าธรรมดาๆ อะไรเกิดแล้วดับทั้งนั้น แล้วพระอุทานของพระพุทธเจ้าก็ขึ้นรับกันว่า อญฺญาสิ วต โภ โภณฺทญฺญโณ, อญฺญาสิ วต โภ โภณฺทญฺญโณ พระอัญญาโกณฑัญญะผู้เจริญได้รู้แล้วหนอ ได้เห็นแล้วหนอ เข้ากันได้กับอุทานของพระอัญญาโกณฑัญญะที่เด็ดขาด นั่นละธรรมดาปฏิบัติ ท่านไม่ได้ว่าธรรมดาๆ นะ มันถึงใจจริง ๆ ออกผางเลยๆ เชียว พระอัญญาโกณฑัญญะก็ออกผาง พระพุทธเจ้าก็รับกันผางเลยเชียว

นั่นละธรรมที่เลิศเลอสุดยอด มีอยู่ในหัวใจของสัตว์ด้วยกัน ไม่มีอยู่ตามต้นไม้ภูเขาหินฟ้าอากาศ ขอแต่มีจิตวิญญานครอง จิตวิญญานนั้นแลเป็นที่ครองนรกอเวจีและครองมรรคมลนิพพาน ธรรมธาตุอยู่ที่จิตดวงเดียว จึงพากันอุตสำหรับพยายามฝึกหัดตัดแปลงใจดวงนี้ให้ดี ฝึกหัดได้จนกระทั่งถึงที่สุดแล้วก็ อยมนุติมาชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเราไปเลย นตฺธิทานิ ปุณฺพุกโว ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปเราจะไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว ขึ้นในพระทัยของพระพุทธเจ้า จากนั้นก็ขึ้นในพระอรหันต์

ที่แรกพระอัญญาโกณฑัญญะได้ดวงตาเห็นธรรม พอวันคาร์บสองมานี้จึงแสดงอนัตตลักขณสูตร มีแต่เรื่องกฎ อนิจจัง ทุกขัง อนตฺตา ที่เป็นส่วนละเอียด ผ่านจากร่างกายไปแล้ว ส่วนร่างกายจะต้องมีอสุภะอสุภังเดินผ่านตรงนี้ก่อน พออันนี้หมดปัญหาแล้วก็เป็กฎอนิจจัง อะไรเกิดในจิต ดีก็ดับ ชั่วก็ดับ เกิดดีก็ดับ กฎอนิจจัง ความเคลื่อนไหวของจิตของวิญญักรที่เป็นส่วนละเอียดแสดง ท่านจะดูตรงนั้นๆ พออันนี้เสร็จเรียบร้อยยุติลงแล้วผางเลยถึงนิพพานทั้งเป็น นั่นละท่านแสดงอนัตตลักขณสูตร กฎ อนิจจัง ทุกขัง อนตฺตา พระอัญญาโกณฑัญญะ และ เบญจวัคคีย์ทั้งห้าบรรลุธรรมพร้อมกันหมดเลย นี่ละเบญจวัคคีย์ทั้งห้าที่ว่าเป็ปฐุมสาวกของพวกเราทั้งหลาย ก็คือเบญจวัคคีย์นี้ละ

ธรรมะพระพุทธเจ้าประกาศก้องมาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งปานนี้ มันเป็ยังงัยพวกเราเบญจวัคคีย์นี้ เบญจวัคคีย์ แปลว่าคณะมีห้า วัคคีย์ แปลว่าพรรคว่าพวก มีพวกห้า เบญจวัคคีย์ มีพวกห้า ถ้าย้อนเข้ามาหาลูกศิษย์นับแต่ตัวหลวงตาลงไปในศาลาวัดป่าบ้านตาด เบญจวัคคีย์ เข้าใจไหม มันมีขี้ก่อกองเต็มอยู่นี้หมดเลย มันไม่ใช่วัคคีย์แปลว่าพวกแปลว่าคณะ มันวัคคีย์ เข้าใจไหม พวกกองมูตรกองคู ขี้โลก ขี้ไกรธ ขี้หลง ราคะ ตัณหากองอยู่ในหัวใจนี้หมด เข้าใจไหม นี่เบญจวัคคีย์ เบญจวัคคีย์ของพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนั้น เบญจวัคคีย์ของพวกเราเป็นอย่างนี้ จำเอานะจำให้ดี

นั่นละธรรมะพลิกได้ทุกแง่มุมร้อยพันคัม พลิกได้ทั้งนั้น พอพูดอย่างนี้แล้วเราก็ระลึกได้ มีเด็กสองตัวมานี้ เขาเอาอะไรมาถวายนำรักนะ เราตอบความนำรักของเด็กนี้ตอบยังงัย พอเขาถวายนเสร็จแล้ว ไปไปเข้ากรง ไปเข้ากรงกับหมา มันตัวเท่าหมานำรักพอๆ กัน เลยไล่เข้ากรง เขาก็ยิ้มๆ เขาไม่รู้จักว่ากรงอยู่ที่ไหน ความจริงกรงอยู่ที่นั่น กรงขังหมา พอเสร็จแล้วไปไปเข้ากรง อย่างนั้นละเวลามันจะพูด พูดหยอกพูดเล่นมีขบขันอยู่ในตัวเสร็จ พวกเราจะเข้ากรงหรือจะไปไหน เด็กสองตัวนั้นไล่เข้ากรงไอนี้มันจะไล่เข้าไหน

ธรรมะในหัวใจนี้ไม่มีสิ้นสุด แม่น้ำมหาสมุทรทะเลหลวงมีฝั่งมีแดน ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วครอบโลกธาตุ ในแดนสมมุติทั้งหมดครอบหมดเลย นั่นละ

พระพุทธเจ้าสอนโลกจึงสอนได้ทั้งสามโลก กามโลก รูปโลก อรูปโลก ออกจากพระทัย
ที่บริสุทธิ์นี้แห่งเดียวเท่านั้น จากนั้นก็บรรดาพระสาวกทั้งหลายเป็นไปตามนิสสัยวาสนา
กว้างแคบลึกตื้นหนาบางท่านจะออกของท่านเองๆ ทั้งแต่วันท่านบรรลุแล้วท่านจะไม่
ไปศึกษากับพระพุทธเจ้า จะเป็นขึ้นในใจของท่านเองตามนิสสัยวาสนาหนักเบาเล็กน้อย
กว้างแคบหยาบละเอียด ท่านจะเป็นขึ้นของท่านเอง ท่านจะแสดงเอง นี่ละธรรมแท้ ถ้า
ใจได้เปิดจากกิเลสแล้วธรรมจะเกิด เกิดมากเกิดน้อยจะเกิดขึ้นเต็มสัดเต็มส่วนที่กิเลส
สูญไปหมดจากหัวใจ เกิดเต็มที่ตรงนั้น วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz